

melse, at de ikke skulle komme til Udførelse, førend Sagen har været Gjenstand for yderligere Undersøgelser; hvorhos det ikke klart fremgaaer, om den endelige og rigtige Afgjørelse skal finde Sted ved en Suppleringslov, eller under hvilken Form dette skal skee, hvilket er saameget mere paafaldende, som det ikke er den finansielle Side af Sagen, med Hensyn til hvilken dette Forbehold er taget, men det er selve det System, der i saa Henseende vil være at følge. Jeg skal ikke nægte, at jeg har nogen Betænkelse ved at kunne tiltræde disse Betingelser, saa meget mere, som jeg baade i Motiverne og i de Foredrag, den ærede Justitsminister om denne Sag, har holdt i det andet Thing, forgjæves har søgt efter Betragtninger, som kunde motivere en Afvigelse fra det hidtil fulgte System; hvad der i saa Henseende findes i Motiverne; indskrænker sig til den Bemærkning, at Erfaringen formeenlig tilstrækkelig har godtgjort, at det vilde være frugtesløst og derfor utilraadeligt at anvende det absolute saavel som det relative Skaleringsystem paa alle de til Strafarbejde indbødte Forbrydere. Jeg skal derfor ansee det for ussigtigt, om den ærede Justitsminister vilde yderligere supplere denne Paastand; idet jeg nemlig ikke af denne kan skjønne, om det er de Erfaringer, der ere indvundne i Indlandet, eller det er de almindelige europæiske-amerikanske Erfaringer, man i saa Henseende har paaberaabt sig. Jeg skal herved strax bemærke, at der ikke hos os kan være indvundet nogen stor Erfaring efter den korte Tid, hvori Betingelserne have været tilstede for at kunne prøve de Grundsætninger, der efter en indholdsrig og grundig Undersøgelse i 1842 bleve lagte til Grund for vort hele Fængelsesvæsens Ordning; og uagter jeg i den senere Tid ikke i samme Udstrækning som tidligere har haft Leilighed til at følge de omfangsrige Forhandlinger, der i andre Lande have fundet Sted derom, veed jeg dog ikke rettere, end at det philadelphiske System, Skøndt man vel er kommen til at opgive det i dets yderste Consequenser, dog i sine Hovedgrundsætninger staaer seerligt saagodtsom i alle Lande, idet det vel nærmest er undergaaet saadanne Modificationer, som allerede i 1842 bleve indførte her, saaledes at man ved Siden af det strenge Skole-

ringsystem har, hvor physiske eller psykiske Grunde gjorde det nødvendigt, forbeholdt sig at kunne afvige derfra, ligesom man har gjort Indskrænkninger med Hensyn til Tiden og med Hensyn til de Straffearter, hvorpaa det skal finde Anvendelse. Jeg tror saaledes ikke, at det er tilstrækkeligt motiveret at opgive dette System, og ialfald mener jeg, at denne Sag kunde fortjene en langt grundigere Undersøgelse, end den paa Rigsdagen synes at have faaet, hvorved jeg dog maa gjøre opmærksom paa, at det store Flextal af det i Folkethinget nedsatte Udvalg nærede den samme Betænkelse, og at det kun var et enkelt Medlems dissenterende Anskuelse, der seirede. Jeg skal villigt indrømme, at den praktiske Følge maaskee kan blive den samme, men jeg skjønner ikke, hvorledes man kan udtale en Bestemmelse om Paabegyndelsen af Udførelsen af et Dvindesængsel paa Christianshavn, hvilket der efter Motiverne strax skulde lægges Haand paa, naar dertil udtrykkelig knyttes, at Bygningen ikke skal paabegyndes, førend visse andre Bestemmelser ere truffene, naar det ikke er klart, paa hvilken Maade den endelige Afgjørelse skal finde Sted; i ethvert Tilfælde maatte jeg da have nærmere Oplysning herom, førend jeg kunde give min Stemme dertil. Jeg skal ikke her videre gaae ind paa Sagen, men kun henstille til den ærede Minister, om han maatte finde Anledning til at meddele nogle Oplysninger om Stillingen af et andet Sag, der staaer i nøie Forbindelse hermed, nemlig Udarbejdelsen af en Criminallov, der griber saa dybt ind med Hensyn til det hele Straffesystem og med Hensyn til Straffesaalene; at disse to Ting synes at maatte gaae Haand i Haand med hinanden. Det er en Kælle af Narviden, at der blev nedsat en Commission til Udarbejdelsen af et saadant Lovudkast, og det er en Ting, som i de fleste andre Lande er forberedt i den Grad, at det ikke forekommer mig, at ville være nogen særdeles vanskelig Opgave, at løse, især da Generalprocureurens Embedsforretninger, hvilken Mand Hovedarbejdet derved jo nærmest maatte antages at tilfalde, umuligt kunne være nogen Hindring for ham for at offere sin ubdeelte Tid paa en Sag, der, som sagt, er i den Grad forberedt i andre Stater,